

University of Groningen

Een sportredactie zou toch moeten snappen dat niemand groter is dan het team de Vries, Femke

Published in:
Het Financieele dagblad

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2023

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
de Vries, F. (2023). Een sportredactie zou toch moeten snappen dat niemand groter is dan het team. *Het Financieele dagblad*, 2023, 27.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Een sportredactie zou toch moeten snappen dat niemand groter is dan het team

Als je, verblind door je eigen sterrenstatus, zelf niet meer kunt beoordelen wat goed of fout is, is het belangrijk dat iemand anders dat voor je doet. Daar was nou precies een rol weggelegd voor de hoofdredactie van NOS Sport.

FEMKE DE VRIES

In een sfeer van ouwe-jongens-krentenbrood blijken de sterren van onze vaderlandse sportjournalistiek de afgelopen twintig jaar het complete scala van grensoverschrijdend gedrag aaneen te hebben geregen. Van seksuele intimidatie tot uitsluiting, en van discriminatie tot het kleineren van collega's. Ik ben er nog niet uit wat me in deze casus het meest verbaast: dat ondanks tientallen signalen niet werd ingegrepen door de hoofdredactie van NOS Sport, of dat betrokkenen zeggen zich niet te hebben gerealiseerd dat hun opmerkingen ongepast waren.

Sportverslaggever Jack van Gelder, bijvoorbeeld, haastte zich te zeggen dat hij natuurlijk maar een grapje maakte toen hij Aïcha Marghadi bij hem in bad uitnodigde. Het is moeilijk voor te stellen dat iemand niet begrijpt dat zo'n opmerking intimiderend is. De enige mogelijke verklaring is dat Van Gelder blijkbaar verkeerde in gezelschappen waar hard om dit soort opmerkingen wordt gelachen. Dan ga je vanzelf denken dat ze grappig zijn. Sterker nog, wie er wat van zegt, is een preutse trut die geen gevoel voor humor heeft.

Volstrekt subjectief

Het is in groepen vaak eten of gegeten worden. Wie niet meedoet, ligt eruit. En dat is geen fijn idee. Al helemaal niet in een omgeving waar mensen beoordeeld worden op volstrekt subjectieve criteria als het wel of niet hebben van de x-factor die nodig is voor een televisieloopbaan. Wat ook meeweegt, is dat de alternatieven om carrière te maken in de sportjournalistiek niet voor het oprapen liggen.

Soms is de verklaring trouwens nog eenvoudiger. We willen allemaal ergens 'bij' horen. Dat verklaart waarom zo weinig mensen hun mond opendoen in een groep met sterke mores, hoe ongepast die ook zijn. Het wrange is vaak dat de enige die het zich kan permitteren om af te wijken van de groepsnorm, degene is die het hoogst in de informele hiërarchie staat.

Als je zelf niet meer kunt beoordelen wat goed of fout is, is het belangrijk dat iemand anders dat voor je doet. Daar was nou precies een rol weggelegd voor de

hoofdredactie. Die kreeg tientallen signalen maar was blijkbaar verblind door de sterrenstatus van een aantal presentatoren. We zagen het eerder bij *The Voice* en het schandaal rond Matthijs van Nieuwkerk. De 'rainmaker' in veel organisaties kan zich vaak beduidend meer veroorloven dan de doorsneemedewerker.

De vrees om de ster tegen je in het harnas te jagen en jezelf met een groot probleem op te zadelen, werkt blijkbaar ook verlamdend op de leiding. Zeker als je wekelijks wordt afgerekend op de kijkcijfers. En eerlijk is eerlijk: ook een (adjunct-)hoofdredacteur is erbij gebaat juist door de sterspelers te worden gezien als *one of the guys*. Wat niet helpt, is dat de hoofdredactie van NOS Sport al twintig jaar werd geleid door dezelfde personen. De drempel om iemand aan te spreken op iets wat je jaren oogluikend hebt toegestaan, zal hoger en hoger worden.

Het resultaat is dat in veel organisaties een informeel handboek 'omgaan met onze sterspeler' ontstaat. In het geval van presentator Tom Egbers stond, zo blijkt uit het verhaal van de *Volkskrant*, op pagina een van dat handboek: niet alleen laten met jonge vrouwen. Het is stuitend dat de leidinggevendenden bij NOS Sport die kennis niet omzetten in actie en het probleem in feite neerlegden bij de jonge vrouwen. Die moesten zelf maar zorgen dat ze bij Egbers uit de buurt bleven.

Zo'n aardige man

De leiding van bedrijven houdt zich vaak lang zoet met het excuus dat ze geen 'harde' feiten hebben en het alleen maar om geruchten gaat. Daar komt nog bij dat het vaak moeilijk voor te stellen is dat die

Jack van Gelder, voormalig verslaggever van NOS Sport, vond zijn uitspraken zelf niet grensoverschrijdend.

FOTO: PIM RAS/ANP

collega waar je zo lekker mee kunt lachen zich misdraagt tegen ondergeschikten. We zijn nu eenmaal geneigd onze eigen mores op een ander te projecteren. Vooral als die ander op onszelf lijkt. 'Tom Egbers? Ik kan me niet voorstellen dat hij zoiets doet, dat is zo'n aardige man.' Hoog tijd om een wijdverbreid misverstand uit de wereld te helpen: ook aardige mensen doen soms nare dingen. Dat die ene collega tegen jou aardig en amicaal is, wil nog niet zeggen dat hij in gezelschap van een ander niet seksistisch en opdringerig kan zijn.

Dus geen gebruiksaanwijzingen meer voor hoe je met 'sterspelers' omgaat, maar een goed gesprek over hoe we met elkaar omgaan. Als die sterren in hun eigen goddelijkheid gaan geloven doordat er dagelijks mensen om een handtekening vragen of met ze op de foto willen, is het keihard nodig ze met beide benen op de grond te houden. Hoe lastig dat ook lijkt. Voorkom een status aparte voor de slimste, grappigste of meest succesvolle medewerker. Huidverige leidinggevendenden moeten zich maar vasthouden aan de gedachte dat sterallures een tikkende tijdbom zijn. Daar kan je beter niet op blijven zitten.

Niemand is groter dan de organisatie en geen enkele prestatie wordt door maar één persoon geleverd. Zeker bij een sportredactie hadden ze dat toch moeten snappen.

Femke de Vries adviseert over gedrag, cultuur, toezicht en risicomanagement en is bijzonder hoogleraar Toezicht aan de Rijksuniversiteit Groningen.

Het is stuitend dat de leiding van NOS Sport het probleem bij de jonge vrouwen neerlegde